

DVA SVĚTY MUZIKANTSKEHO KUMŠTU A JEDNA DESKA, KTERÁ JE SPOJÍ

Ve dvou velkých městech naši země vzniká paralelně velmi zajímavý projekt, jehož myšlenku má na svědomí frontman ostravské skupiny Fiha Filip Rácz. Týká se především propojení dvou muzikantských světů. Ten první ještě stále barvíte zachycuje eru zpěváků a zpěvaček vinylového období v české hudbě, druhý zrači zcela mladou kapelu, taťrka ještě na počátku své kariery.

TEXT: GABRIELA STAŠOVÁ FOTO: ARCHIV

Dvou osob, jež mají primárně na starost hudbu, jsem se zeptala, jak lze propojit něco, co vychází ze zcela jiného prostředí, hodnotit a doby. Evžen Hofmann a Filip Rácz potvrdili, že tento hudební experiment jde realizovat. A dokonce s našedním a nasazením všech, kteří se na něm podílejí.

Jak vznikl nápad natočit album, jež

propojuje ostřílené muzikanty a stále naší

hudební scény s těmi mladými?

mě premiéra i proto, že jsem psal poprvé české texty. Tak jsem vlastně zaplnil šuplík písničkami, které asi nikdy nikdo neměl slyšet. Ale pak přišlo osudové setkání s Vaškem Neckářem, jež začalo mít postupně obrysy zkouší v rámci tréninku napsat píseň pro

FILIP RÁČZ

MĀM TROCHU OBĀVY

připadal na naši hudební scéně takový o pomíjenny. To bylo ještě před hitem *Pilinočni*. Když jsem si poslechl i ostatní jeho alba, jež se mi zdála opravdu fantastická, bylo mi jasné, že Vaška klasický přes e-mail a tedy se to

vyjmečně dostalo přímo k němu. Přijal pozvání na koncert, který jsme pro něj udělali v Ostravě a kde jsme hráli vytvozené jeho věci. Bylo to o tom udelat mu radost a jemu se to libilo

oslovit i další umělce.

Jak ses dostal k Václavu Neckářovi?

Bylo těžké vámí vybrané interprety přimět ke spolupráci?
Ráčz: Je to osobnost od osobnosti. A musím teď říct, že paradoxně je těžká až ta následná domluva. Nejdříve je složité se k těmto umělcům vůbec dostat, protože ne každý manažer je vstřícný. Náštesti existují takzvané cestičky přes kamarády, když poprosí Martu Kubířovou Vašek Neckář, určitě to má největší váhu, než když jí o to požádá nějaký neznamý člověk z Ostravy. A tak to pokračovalo vlastně dál a dál. Postupně se tímto způsobem přidala Jitka Zeleňková, Eva Pilarová, Josef Laurer a doufám, že se budou přidávat i další, které jsem oslovil. Někdy je to ale náročné a člověk si musí zvyknout na zápornou odpověď.

Ted mi trochu popiš, jak probíhá natáčení takového projektu, kdy je každý na jiném místě, je v něm mnoho lidí a tak dále?

Ráčz: Původně jsem přemýšlel, že to všechno budeme směřovat někam blíž k Praze, protože většina interpretů v Praze a její okolí byli. Nakonec jsem dospěl k názoru, že studio v Ostravě bude vhodnější. Přivítal jsem tedy informace, že u Ostravy vzniklo nové nahrávací studio, jež z odpovídá současným parametřům. Rozhodli jsme se, že zůstaneme v Ostravě, hudebním studiu v Taurus Records, hudebním studiu kytařisty Evžena Hofmanna, a s tímto materiálem potom pojedeme někam blíž interpretům.

Hofmann: Když jsem se s Filipem poprvé setkali ve studiu, oslovil mě jeho nápad, protože se mi zdal opravdu nevědecký. Spojení současné muzikantské generace s ostřílenými stálicemi české hudební scény může být pro posluchače určitě zajímavé. V tom, že je to opravdu zajímavý směr, mě urvali poslechnout kolika filipových písní. Vyzdvihl bych například termíny do studia v Praze. Materiál se poté vrátil do studia Taurus Records, kde se vše realizuje a finalizuje. Doufám, že do první píseň, již jsem zatím slyšel, je opravdu jiná. Více popu, pro Vaška Neckáře je tam zase takový beatlesovský feeling. Proto je to i pro mě

Jak jste vzájemně spokojeni s prací toho

druhého?
Hofmann: Jsem spokojený. Jsem rád, že se nejdna jen o hudební pokusy, ale o, myslím si, vydatěné písničky, jež jsou melodické a i hráčeky zvládnuté. A také si cením toho, že chlapci nepodceňují přípravu. **Ráčz:** Vždy, když jdu do studia, mám trochu obavy. Měli jsme zkoušenost s různými studií a vzdělky se tak trochu bojím třenic autora, který má samozřejmě pocit, že jeho aranže a jeho nápady jsou ty nejlepší. Se stelnou

Jsou spolupracující umělci tvární a otevření novým nápadům a dokážou i oni nějakým způsobem přispět?
Ráčz: První změna nastala již u názvu jednotlivých písniček. Zatím všichni interpreti, kteří píseň přijali, změnilí její název. Vešmí časť se měnily rovněž některé části textů. Ale jinak byli většinou všichni vstřícní, především po hudební stránce nebyly výtky. Zdá se mi, že jsou do toho také celkem zapáleni. U Josefa Laurera jsem byl potěšený tím, že si on sám vymyslel jakési intro, protože je to též herec, a vznikl tudíž příběh, že příběh je nějak uvedený a ohraňčeny. Centim si toho, že se nad mou skládkou zamyslel a dal si tu práci, že svým mliveným slovem písničku o stupeň povýšil.

Kolik lidí se celkově do tohoto projektu zapojí?
Ráčz: Celá kapela Fiha, Evžen Hofmann jako producent a aranžér. Samotné zpěvy nahrávme ve studiu Chevaliere, byvalém studiu zdeňka Rytře, momentálně tedy u Rytřů. Točí s námi Vašek Neckář junior, který tam dělá zvukaře. A potom samotní interpreti. Takže je to asi dvacet lidí.